

50 let

Oddílu pěší turistiky
TJ Kotva Braník

50 let oddílu pěší turistiky TJ KOTVA Braník

Pěší turistika se v KVT pěstovala vlastně vždy. To v obdobích, kdy se nedalo jezdit na vodu nebo na lyže, tedy na podzim a na jaře, kdy sníh už nebyl, ale byla ještě zima. Ze starších almanachů jsem se dozvěděl, že tato činnost se rozšířila zvláště v období německé okupace, kdy byl rozpuštěn akademický klub KČT a jeho členové přešli do KVT, kde pokračovali v činnosti rozpuštěné organizace. V té době jsme dokonce provozovali značkařskou činnost.

Organizování našich pěšáků začalo, jak jsem rovněž vyčetl, někdy kolem roku 1940, ale byly to jen nesmělé pokusy. Po válce už se utvořila parta vodáků, kteří přece jen tak neholdovali zimním sportům a tíhli k pěší turistice. Tyhle nesmělé pokusy řídil Jarda Jarouš a jakési sranda výlety organizoval rovněž Eman Schaniel, známý žertěř a srandista. A tak jsem se dočetl v klubovém časopisu Cestou a řekou (mimořadně jsme se jej před léty zkoušeli zresuscitovat, ale věc ztroskotala na nedostatku dopisovatelů), že v květnu 1956 byl založen oddíl pěší turistiky při tehdejší Slavoji PaC, jak jsme se tehdy nazývali. Prvním vedoucím oddílu byl Bohoušek Kopřiva, všestranný sportovec: vodák, lyžař, pěšák, volejbalista, sokol a skaut, hlavně však neúnavný obětavec (svobodný mládenec), který byl v loděnici takřka denně a stále něco organizoval. Ve funkci zůstal až do své smrti v r. 1969. Jeho parťáci byli Vašek Ježerský, Jarda Pejša s manželkou Marií, professor Mašek, manželé Vašek a Vlasta Náhlovští, Jarda Tittelbach, můj táta Vašek Pešata, Billy Novák, Honza Kodat a Boža a Jožka Huňáčkoví, Ota a Nina Vyskočilovi. A to jsem na některé určitě zapomněl. Zkrátka oddíl tady byl, začal fungovat, chodilo se v neděli, protože v sobotu se dělalo do jedné a chodilo se zejména na Brdy. A tak se jim říkalo, aspoň mezi námi, tehdy mladšasy, Brďáci. Tehdy jsme ještě netušili, že tyhle, pro nás bizarní postavičky, dělají činnost, která se stane pro mnohé z nás za nějaký čas oblíbenou zábavou. Jak šel čas, jejich řady se rozšiřovaly, výletů přibývalo a trsy se množily. Dodnes si, nevím proč, pamatuji výlet z jejich tehdejšího plánu: Všenory-Řitka-Davle, vede Jarda Pejša.

Po nečekané smrti Bohouška přejímá oddíl jako vedoucí Jarda Pejša, ale v určitých mezidobích jej vede Mario Beneš, autobusové zájezdy řídí Mirek Pražák. Začínají odcházet nejstarší z oné první party a činnost oddílu slábne, fungují prakticky jen tak dva autobusáky za rok a tehdy již i sobotní výlety do okolí Prahy organizuje neúnavně Jarda Pejša, ale nemají velkou účast. Navíc oddíl je stále chápán jako něco doplňkového k vodácké činnosti a členství u vodáků je podmínkou pro členství v pěšákách. Přitom oddíl je součástí odboru turistiky, který sdružuje turistické oddíly TJ (vodáci, lyžaři, pěšáci a později i TOM)

Po Jardovi Pejšovi přebíral oddíl Prokop Sedmidubský a získal pro oddíl jakousi rovnoprávnost s ostatními oddíly a rovněž se oživila činnost oddílu. V roce 1981 mne Prokop přemluvil, abych dělal předsedu oddílu místo něho. Po nějakém čase jsem souhlasil a měl jsem několik podmínek: že Prokop zůstane se mnou ve výboru a bude mi radit, že ve výboru bude stará garda, tedy Jarda Pejša, Míťa Šejnost, které jsem už předtím přemluvil a vůči TJ požadavek zněl, že oddíl bude zcela postaven na roveň oddílům již fungujícím, tedy i rozpočtově a rovněž v množství nepodmiňovaného přijímání členů oddílu pěší turistiky, tedy bez podmínky členství ve vodácích. Tohle všechno výbor TJ akceptoval, takže plnoprávný oddíl pěší turistiky (od té doby jen OPT) začal fungovat. Podařilo se získat lidi, kteří byli do toho ochotni jít. A tak postupně přišli kromě již zmíněných Jardy Pejši a Míti, Pepík Paulus, Zorka Pokorná, Milena Jirkovská, Pepík Hvězda (který se pokusil zřídit skupinu pěšácké mládeže, která fungovala dva roky a pak jak dospěli, vymizeli), Jirka Havelka, který měl ze začátku ještě na krku starost o vodácké zájezdy, neboť byl také členem výboru vodáků a bez kterého si dnes nedovedeme pěšácký oddíl představit, obětavec a fanatický sportovec Jirka Třešňák. Oddíl postupně začíná nabírat dechu, koná se 4 až 5 zájezdů za rok, každou sobotu na jaře a na podzim je pěšácká akce. Jarda Pejša začíná s pořádáním středních výletů pro důchodce. Po jeho dlouhodobém onemocnění tyto výlety přebírá Jirka Havelka a dovádí je k dnešní dokonalosti. Zejména počátkem 80. let se zúčastňujeme některých celostátních akcí, dálkových pochodů jako

např. Prčice, Švejkova padesátka. Po několika letech účast na těchto akcích končíme z důvodů těch, že přestávají mít turistický ráz a stávají se pouťovou atrakcí. Dáváme přednost akcím našim, vymyšlenými našimi členy. Oddíl na počátku 80.let pořádá zahraniční zájezdy, např. do Julských Alp. Ožívují se sobotní výlety a v turistické sezoně (tedy mimo zimní období a prázdniny) je každý víkend nějaká akce. Zvětšuje se počet jednodenních zájezdů autobusem do vzdálenějších končin naší země, organizují se i zájezdy vícedenní. Navazuje se spolupráce s dalšími oddíly, vodáky a lyžaři za účelem společných akcí. V zimě se pořádají zimní přejezdy hor na běžkách a v létě společné pěšácko-vodácké zájezdy, které se konají dodnes.

Počátkem 90.let přichází do OPT dříve pionýrský oddíl dětí Koníci, aby rozšířil členskou základnu a zajistil plynulý přechod mládeže mezi členstvo. Spolupráce zprvu funguje dobře, dětský oddíl je Kotvou kompletně vybaven, má velmi dobrou činnost jednak v průběhu roku, jednak pořádá třítydenní letní tábory. Postupem času však vedoucí oddílu začíná Kotvu Braník chápat stále více jen jako zdroj peněz a jeho vztahy směrem k základním a zákonným povinnostem ke Kotvě jsou mírně řečeno podivné. V roce 1998 byla spolupráce z jeho strany ukončena, pokud by se tak nestalo, ukončil by ji OPT.

V současnosti oddíl osciluje s členskou základnou kolem čísla 150 členů. Máme však problém s vyšším věkovým průměrem, nikoli s výkonností. Činnost je bohatá: v sezoně (jaro a podzim) každou sobotu výlet do okolí Prahy, nebo autobusový zájezd buď jednodenní nebo vícedenní, dovolenecké akce na Valšovkách a na Lužnici, týdení dovolenecký zájezd do ciziny, zejména do Alp (takhle jsme poznali Alpy Rakouské, Švýcarské i Italské) nebo Dolomit, kam také míří naše zájmová skupina VHT nejméně třikrát do roka, pravidelné středeční výlety pro důchodce, které vede Jirka Havelka. Prostě za rok se sejde více než 100 akcí. Do výboru přicházejí další členové, Mirek Kněžek, Mirek Martinů, obě Pavly: Voborská a Svobodová, Miloš Svatý, Jarda Kroupa, Věra Kvardová, Petr Foch, Jakub Šťastný a Jirka Vojta, Milan Vančura. Oddíl tak řídí 16 členný výbor, který současně zastává funkci sboru cvičitelů a výhodou tohoto vyššího počtu je více nápadů, více názorů. No a že se vždy shodneme na nejlepším kompromisu je přece dáno tím, že nám jde o společnou věc a jsme navíc kamarádi.

Tolik tedy z historie a současnosti oddílu pěší turistiky v TJ KOTVA Braník. V současné době (září 2006) je oddíl neaktivnějším oddílem v celé TJ. Mějme však na paměti, že bez těch, kteří byli před námi, bez těch, kteří to vše začali, nebylo toho co je dnes a co bude dál.

Vašek Pešata
předseda OPT KOTVA

Zpráva o činnosti pěšáků v Braníku od KTV po TJ KOTVA Braník k 80. výročí vzniku KTV a 50. výročí vzniku oddílu pěší turistiky

Jiří HAVELKA

V pamětní publikaci k 70. výročí založení našeho „klubu“ z r. 1996 byla věnována jedna stránka pěší turistice. Ta ale zdaleka nestačila pojmut činnost OPT v celé šířce a v dlouhé řadě let. Pokusili jsme se proto shromáždit všechny materiály, pokud nebyly zničeny velkou povodní v roce 2002 a to i ze soukromých zápisků, fotografií, z našeho časopisu „Cestou a řekou“, z paměti starších členů. To co bylo uloženo v klubovně OPT, v tak zvané „kuchyňce“ v přízemí loděnice, bylo zatopeno vodou do výšky přes 1,70 m a zcela zničeno. Zápisy, zprávy o činnosti, výroční zprávy, hospodaření oddílu, seznamy členů atd. Připomeňme si tedy hlavní data z historie od vzniku „pěšárny“ v KTV v roce 1954, do dnešních dnů...

Velký nárůst činnosti nastal v roce 1981, kdy se oddíly staly nezávislé na vodní turistice. V počátcích se ale pěší turistika v KVT / Kroužek vodních turistů / pěstovala jen jako vedlejší doplňková činnost. Zesílila za nacistické okupace, kdy se k nám připojili členové rozpuštěného Akademického odboru KČST a rozvinula se i značkářská činnost. V té době byl předsedou KTV Dr. V. Benda. Organizovat pěšáky začal Jarda Jarouš někdy kolem roku 1940. K němu se přidali a pokračovali v jeho práci Jarda Pejša, Bohouš Kopřiva, Mirek Pražák, Mario Beneš a Václav Pešata st. V 60. letech se rozmohla vysokohorská turistika pod vedením Slavoje Šulce. V 70. letech převažovaly autobusové zájezdy na Šumavu, na dálkové pochody Praha – Prčice, na Švejkovu padesátku a jiné. Organizátory byli Mirek Rudiš, Jirka Třešňák a Jirka Havelka. Řada výletů byla zachycena v článcích časopisu „Cestou a řekou“. V roce 1954 po založení OPT se stal předsedou Prokop Sedmidubský, po něm převzal žezlo Ing. Václav Pešata ml. V roce 1986 se vrátil do Kotvy Pepík Hvězda a založil /nakrátko/ oddíl mládeže, po něm byl přijat TOM – Koníci. Od roku 1981 se rozšířila členská základna i výbor OPT a tím se začala velmi rozrůstat i činnost oddílu. Ustálila se tradice pravidelných sobotních výletů, středečních vycházek do okolí Prahy pro seniory, autobusových zájezdů do vzdálenějších oblastí a také vysokohorská turistika.

Kromě jednorázových akcí vznikly časem celé vícenásobné tematicky shodné „seriály“. Nejstarší z nich založil Jarda Pejša pro nepracující důchodce pod názvem „STŘEDY“ - vycházky do pražského okolí, které si dodnes pochvalují naše seniorky. Při 10-ti až 12-ti kilometrech volnou chůzí se dostanou do končin kam by se samy neodvážily a ještě si pěkně popovídají. Po Jardovi tuto činnost převzal v roce 1991 Jirka Havelka. Dodnes to obnáší přes 30 výletů ročně. Na náročnější „seriál“ se zaměřili Mirek Rudiš a Jirka Třešňák A to na zájezdy do Julských Alp a Dolomit:

JULSKÉ ALPY: 1983 – Bohinj, Aljažev dom, Bovec

1985 – Bohinj – Umag

1987 – Bovec – Premantura

1989 – opět Bovec – Premantura

DOLOMITY: - „seriál“ rozšířený i na další Italské hory. Jeho duchovním otcem byl Jirka Třešňák, jemuž při přípravě a realizaci střídavě asistovali Jirka Havelka, Pepa Paulus, Mirek Kněžek a další.

1991 – Cortina d'Ampezzo

1992 – Madonna di Campiglio – kemp FAE

1993 – opět Cortina d'Ampezzo

1994 – Pejo – Cevedale, Presanella a Brenta

1995 – Trafoi – Ortler

1996 – Valle d'Aosta, Sarre

1997 – Aosta II

Pokračováním těchto „seriálů“ byly RAKOUSKÉ A ŠVÝCARSKÉ ALPY:

- 1998 – *Melchtal I*
- 2002 – *St. Jakob I, Defereggental*
- 2003 – *St. Jakob II*
- 2004 – *Melchtal II*

Od roku 1991 se uskutečnilo i několik jednodenních výjezdů na druhou stranu Šumavy do Rakouska a do Německa v rámci vícedenních zájezdů na Šumavu.

Samostatným „seriálem“ byly od roku 1991 do roku 1996 autobusové zájezdy do RAKOUSKÝCH ALP v době červencových svátků, které „vymyslela“ *Milena Jirkovská*:

- 1991 - *Solnohradsko – Hallstatt*
- 1992 a 1993 - *Grundlsee*
- 1994 - *Brixen in Thalle* v okolí *Kitzbühelu*
- 1995 - *Zillertal* – kemp *Kaltenbach*
- 1996 - *Ötztal* – kemp *Huben*

V roce 1986 tandem *Jirka Havelka – Pepa Paulus* rozjel „seriál“ letních autobusových DOVOLENECKÝCH zájezdů do všech oblastí republiky, případně i s výjezdem do sousedních států a to týdenních i 14-ti denních:

- 1986 – *východní Slovensko – Slovenský kras, Krásnohorské podhradie* s výjezdem do *Maďarska* na pohoří *Bükk a Mátra /kemp Eger/*
- 1988 – *Nízké Tatry – Demänová* s vlekem pro lodě (*váh, Belá*) a windsurfinem (*Liptovská Mara*)
- 1989 – *Dolný Kubín*
- 1990 – putovní zájezd *Červený kameň, Krásnohorské Podhradie, Šírava, Štiavnické vrchy*

následující zájezdy směřovaly na Moravu:

- 1991 – *Jeseníky – Lipová*
- 1992 – *Beskydy – Prostřední Bečva*
- 1993 – *Českomoravská Vysočina – Zvěřov*
- 1994 – *Žďárské vrchy – kemp Řeka*
- 1995 – *Chebsko – Všeboř u Jesenické přehrady*
- 1996 – *Lužické hory- Jablonné v Podještědí* s výjezdem do *SRN – Zittau a Oybin*
- 1997 – *Pecka*
- 1998 – *Mýtina*
- 1999 – opět *Jablonné v Podještědí*
- 1999 – *Slovensko – Liptovský Ján I*
- 2000 – *Liptovský Ján II*

Tyto zájezdy byly pro každého, nevylučující ani malé děti; různě obtížné túry a dostatek koupání, většinou s ubytováním ve stanech.

Od roku 1999 dosud se konají TURISTICKÉ TÝDNY na *Valšovkách* – vždy v červenci.

Dále je třeba se zmínit o KOMBINOVANÝCH ZÁJEZDECH vodácko – pěšáckých, i když jich není příliš mnoho. Jsou to jedno- i dvou denní zájezdy na *Vltavu (Soumarský most)*, *Lužnici (ze Suchdola)*, *Opatovický kanál* nebo *Dolní Orlice*. Jejich organizátory jsou *Vašek Pešata* a *Jirka Vojta*.

Další formou činnosti OPT byla účast našich členů na „seriálech“ jiných pořadatelů, jako byly pochody *Praha – Prčice*, zimní *Hraniční hory*, Mezinárodní srazy turistů. S OLT zimní zájezdy na běžky na *Valšovky*.

Také JEDNODENNÍ AUTOBUSOVÉ či VLAKOVÉ ZÁJEZDY je možno sestavit do skupin podle navštíveného území: *České Středohoří, Český ráj, Česká Kanada, Křivoklátsko, hory severních Čech/ Lužické, Jizerky, Podkrkonoší/* a nesmějí chybět samozřejmě ani *jižní Čechy*.

Nedílnou součástí výletů jsou i schůzky v loděnici s promítáním diapositivů nebo videa z našich akcí, schůzky na konci turistické sezóny i při jiných příležitostech.

Činnost OPT dosáhla v posledních letech počtu cca 100 turistických akcí za rok. Lze konstatovat, že většina akcí byl úspěšná jak podle zájmu, tak i provedení – volba regionu, turistická náplň, kvalita vybraných tábořišť nebo kempů.

Členská základna OPT se od roku 1981 udržuje stále okolo 150-ti členů. Aktivních je přes 60%, i když průměrný věk je asi 60 let.

Silvretta1993, v pozadí Pizbuin 3312 m

foto: M. Vančura

Zájezd na Českolipsko, 22.4.2006

foto: J. S. Šťastný

Vysokohorská turistika v TJ Kotva Braník

Jiří TŘEŠŇÁK

„Vysokohorská turistika je jedním z druhů turistiky, která se provozuje ve skalnatých oblastech, v horách a velehorách na značených i neznačených cestách, na firnových polích, na ledovcích a v zajištěných cestách /kletrštajgy, via ferraty/. K překonání obtížnějších úseků se používá horolezecké techniky a k zajištění bezpečnosti horolezecká výstroj. „

Vysokohorská turistika má v TJ Kotva Braník dlouholetou tradici. I když v období až do roku 1989 byly možnosti dosažení horských a vysokohorských terénů velmi omezené a spočívaly v podstatě většinou jen ve využívání horských oblastí v Čechách a především na Slovensku - *Krkonoše, Jeseníky, Vysoké Tatry, Nízké Tatry, Roháče*. Zájezdy do těchto oblastí byly velmi rozšířené. O činnost na tomto úseku turistiky se zasloužili *Pepík Hvězda, Zdeněk Kalva, Franta Belovič, Slavoj Šulc, Mirek Rudiš, Jirka Vojta* a další. Členové TJ Kotva se zúčastňovali i týdnů vysokohorské turistiky organizovaných Ústředím VHT na Slovensku ve Vysokých Tatrách. Ještě i před rokem 1989 se podařilo prostřednictvím Sportturistu uskutečnit zájezdy do Jugoslávie /*Julské Alpy* / a do bývalého SSSR / *Ťan Šan, Kavkaz* /.

Zásadní zlom přinesla sametová revoluce v roce 1989, kdy se konečně otevřely hranice a bylo možno vyjet do všech ostatních evropských horských a vysokohorských oblastí. V této době došlo také k vytvoření samostatné skupiny vysokohorské turistiky v rámci OPT TJ Kotvy Braník. Byly zpracovány interní bezpečnostní předpisy, týkající se pohybu v horách / *Minimum VHT* /, Ústředím VHT v rámci KČT byli vyškoleni noví cvičitelé a vedoucí VHT, byl prováděn výcvik na skalních partiích v terénu / *Černolice, Šárecké údolí, Bořeň u Bíliny, Českomoravská Vysočina* /. Členem skupiny VHT je i lektor sekce VHT KČT, který má oprávnění pro zkoušky cvičitelů a vedoucích VHT. Tím byli vytvořeny předpoklady pro předem plánovaný a organizovaný rozvoj činnosti.

Skupina VHT pod královnou Dolomit Marmoladou 3343 m

foto: M. Vančura

Hybnou silou nově vzniklé skupiny VHT a rozšíření činnosti OPT na úseku turistiky v horách byli zejména *Franta Belovič, Jirka Havelka, Pepík Paulus, Mirek Rudiš, Milan Vančura* a *Jirka Třešňák*. Byly organizovány akce TJ Kotva Braník, autobusové i menšími dopravními prostředky, nebo ve spolupráci s různými cestovními kancelářemi. Skupina VHT často volila výstup a ubytování ve vysokohorských chatách a provozování turistiky v jejich okolí. Tuto volbu

umožňovalo zejména členství účastníků v rakouském Alpenvereinu /OEAV/. Při plánování činnosti byla snaha o poznání pokud možno co nejširšího počtu horských oblastí, což je zřejmé i z přehledu uskutečněných akcí.

Skupina VHT v Dolomitech

foto: M. Vančura

Vzpomínka na první zájezd do DOLOMIT a několik zajímavostí

Milan VANČURA

Teprve po sametové revoluci se mohlo vyjet do evropských velehor. Z iniciativy pomalu se tvořící skupiny vysokohorské turistiky, vedené především Jirkou Třešňákem a Frantou Belovičem, se v roce 1991 uskutečnil zájezd do italských Dolomit. Cílem bylo středisko Cortina d'Ampezzo, město zimních olympijských her v roce 1960. Pro všechny účastníky to byl fantastický zážitek a zvláště pro ty, kteří chtěli zdolat vlastní nohou nějakou třítisícovku po zajištěné cestě, tzv. ferratě. Při tomto zájezdu byla zdolána nejvyšší hora Dolomit, její královna Marmolada 3 342 metrů. Byla to nádherná ledovcová a skalnatá cesta. Z vrchu Marmolady je krásný kruhový rozhled po téměř celých Dolomitech. Při tomto zájezdu byl také navštíven snad nejkrásnější útvar celých Dolomit – nádherná skupina Drei Zinnen, na který jsme se dívali i ze sousedního vrcholu Paternkofelu, vysokého 2 740 metrů. Na něj vede cesta nejprve skalním tunelem z 1. světové války a pak krásnou ferratou. Podařilo se projít jednu z nejtěžších cest pohoří Cristallo, nazvanou po zakladateli ferratou Ivana Dibona. Dále skupina prošla ferratou Bonacossa v pohoří Cadiní. Skupina také zdolala 2 648 metrů vysoký vrchol Averau. Zážitkem byla i krásná, těžká a dlouhá ferrata Giovanni Lipella, vedoucí na jeden ze tří vrcholů Tofan na d Cortinou a sice 3 225 metrů vysokou Tofanu di Rozes.

Pak téměř každý rok, někdy i vícekrát, vyjížděly různé skupiny buď samostatně, nebo s různými cestovkami do Alp, aby si postupně splňovaly své sny.

Mont Blanc

Téměř všichni členové VHT snili léta o zdolání nejvyšší hory Evropy 4 810 metrů vysokého Mont Blancu. Mnozí z nás jsme se o to pokusili, někteří i vícekrát, ale podařilo se to Frantovi Belovičovi a také nejaktivnějšímu z nás, Jirkovi Třešňákovi, až na třetí pokus. Samotná cesta není až tak obtížná, ale nejdůležitější roli při výstupu hraje počasí. To nás všechny ostatní na vrchol nepustilo. I dvě noci ve stanu na ledovci ve výšce téměř 4 000 m stály za to. Návštěva skupiny Brévent a Bílého jezera (Lac Blanc) s celodenním výhledem na Mont Blanc a také procházka po ledovci Mer de glace nám částečně nahradila neúspěšný výstup na nejvyšší horu Evropy.

Vysokohorští turisté TJ Kotva Braník zdolali velké množství vrcholů v různých státech Evropy. Za zmínku stojí tři nejvyšší hory sousedního Rakouska 3 797 m vysoký Grossglockner, 3 774 m Wildspitze a 3 674 m Grossvenediger, nejvyšší hora Skandinávie norský Galdhøpiggen 2 469 m a jako kuriozita nejvyšší hora Dánska 147 m vysoký Sky Mountain (u Silkeborgu).

Dolomity: Rosengarten

Na ostrém hřebeni Barmer Spitze

foto: M. Vančura

První zahraniční zájezdy OPT bez cestovních kanceláří

Josef PAULUS

Z počátku zahraniční zájezdy pořádal OPT výhradně ve spolupráci s cestovní kanceláří, jmenovitě se Sportturistem Praha, kde byla zajištěna doprava i ubytování, případně i navržené pěší trasy.

První experiment zájezdu OPT bez cestovky mimo hranice naší republiky se uskutečnil v roce 1983, kdy jsme spojili turistiku na Slovensku ve Slovenském krasu /s ubytováním v útulném kempu v Krásnohorském podhradí na louce přímo pod hradem Krásná Horka/, s turistikou v krasové oblasti Maďarska, s ubytováním v přepychovém kempu v městě Eger.

Pochopitelně příprava zájezdu byla hodně náročná, protože kromě zajištění autobusu bylo nutno předem písemně obeslat několik kempů ve vymezených lokalitách a provést výběr a objednání pro nás finančně nejvýhodnější možnosti. Měli jsme nakonec štěstí, protože volba se ukázala velmi vhodná – k úplné spokojenosti všech zúčastněných. Ve Slovenském krasu jsme se seznámili s hradem Krásná Horka, mauzoleem Dionýze Andrásiho a jeho české manželky, Ochtínskou aragonitovou jeskyní, Plešiveckou planinou, Štítníkem, Gerlašskými skalami, Brzotínskou salaší, Zádielskou dolinou, Krkavčími skalami, Hačavskými lukami, Železiarskými lukami, Turňanským podhradím, jeskyní Domica a Silickou planinou. Prožili jsme i příjemné večery u vína v restauraci v Krásnohorském Podhradí.

Z krásnohorského kempu jsme se přesunuli do bývalé MLR, jmenovitě do kempu ve městě Eger, které má bohatou historii a též známé vinné sklípky proslulé červeným vínem Egri bikavér – Egerská býčí krev a bílým vínem Leányka – Dívčinka. Další předností je množství termálních pramenů a to jak přímo v Egeru, tak i v blízkém okolí – Miskolc-Tapolca, Mezökövesd, Lillfüred, Mátrabenecske a další. Naším cílem bylo pohoří Bukk a Mátra, kde jsme se seznámili s Rápáshuta, Holóstető, prohlídkovým okruhem historické části Egeru, Kékéstető /1014 m.n. m. – nejvyšší hora pohoří Mátra/, Mátraháza, a další. Výlety byly většinou spojeny s koupáním – na Slovensku v Rožňavě a v Maďarsku v termálních koupalištích Strandfürdő jakož i v jeskynních lázních v Miskolc-Tapolca. V Egeru jsme si vychutnávali palačinky, výbornou zmrzlinu a maďarské „pressokávę“.

Druhým průkopnickým zájezdem OPT bez cestovní kanceláře do zahraničí bylo v roce 1989 pohoří Harz v bývalé NDR, kde jsme byli ubytováni v lesním rekreačním středisku Windhütte poblíž městečka Altenbrak s velmi ochotným personálem a polopenzí. Odtud jsme podnikli do Harzu hezké túry a poznali jsme: Altenbrak, Tresseburg, přehradu Rappbodetalispere, Rübeland s návštěvou jeskyně, Bärenhof, Hexentanzplatz, Rosstrappe, Thale, starobylá městečka Wernigerode a Beneckenstein, Rappbodetal, Sophienhof, Lichtsonne, Bärenhöhe s rozhlednou, Quedlinburg a město Halle. Na rozloučenou nám správce chaty s manželkou přichystali slavnostní večeři, při níž jsme se všichni dobře pobavili.

Jedinou chmurnou vzpomínkou na tento zájezd zůstává neblahá skutečnost, že zhruba po roce od našeho pobytu na Windhütte byli správce a jeho manželka zabiti při bouři bleskem. Byli to výborní lidé.

Oba tyto improvizované zájezdy do zahraničí bez asistence cestovních kanceláří byly vlastně průkopnické, ale i tak se setkali s nadměrnou spokojeností všech zúčastněných.

Etapové turistické zájezdy OPT TJ KOTVA Braník

Josef PAULUS

Mezi četnými turisticky atraktivními lokalitami se vyskytují takové, které svým rozsahem nelze zvládnout jednodenní a někdy i vícedenní důkladnou prohlídkou. Nezbyvá, než pro hlubší poznání rozsáhlejší turisticky atraktivní oblasti, rozdělit její návštěvu ve více etapách. Tento poznatek jsme v OPT aplikovali již několikrát a vždy s kladným ohlasem zúčastněných. Bude vhodné uvést několik příkladů těchto etapových zájezdů a poznaných míst.

A) Oblast Podkrkonoší

ETAPA I.	23.5.1987	Borovnice, U obrázku, Pecka, Kal, Vyšehrad, Zvičina, Růžová, Chroustov, Miletín
ETAPA II.	9.8.1989	Borovnička, Spáleníště, Staňkov, Červený vrch, Mostek, Zvičina, Vyšehrad, Vřesník, Lázně Bělohrad
ETAPA III.	26.10.1991	Kuks, Nové Domy, přehrada Těšnov /Les Království/, Aleje, Bílá Třemešná, Zvičina, Horní Javoří, Dolní Javoří, Horní Nová Ves
ETAPA IV.	25.4.1992	Rváčov, Košavská hájovna, Tábor, Chlum, Bradlec, Klepanda, Kumburk, Stará Paka, Podlevín, Nová Paka
ETAPA V.	24.3.1993	/z Podkrkonoší do Českého ráje/ Rváčov, Zelený háj, Kozákov, Koberovy, Rotštejn, Klokočské průchody, Zdenčina vyhlídka, Turnov
ETAPA VI.	10. až 16.8.1998	Dovolenecký zájezd s ubytováním v rekreačním středisku v Pecce. rybník Krakůvka, Jeruzalém, Stupná, Máří Magdalena, Jitrá, Pecka Bílá Třemešná, Lázně pod Zvičinou, Zvičina, Vyšehrad, Vřesník, Brtev, rybník Pardoubek, Lázně Bělohrad, Horní Nová Ves, Arnoštov, Krkonošská vyhlídka, Pecka Dvůr Králové, U nemocnice, Les Království, Hájemství, Slučí kameny, Debrné, Mostek, Staňkov, Pecka Bílé Poličany, Doubrava, Hořice, Kaliště, Dachovy – koupaliště, Nová Paka, Brdo, Kumburk, Klepanda, Tábor, Košov, Hrádky, Lomnice nad Popelkou, Lázně Velichovky, Litíč, Kašov, Kuks, Ždírec, Zálesí, Čertovy hrady, Poklad, Bílá Třemešná Pecka, Chroustov, Miletín

B) Oblast Lužických hor

ETAPA I.	1.10.1994	Horní Světlá, Luž, Lesné, Tolštejn, Jedlová, Křížový buk, Chříbská
ETAPA II.	3. až 11.8.1996	Dovolenecký zájezd s ubytováním v kempu v Jablonném v Podještědí. Vrchovany, Starý Berštejn, KPČ Jablonné v P., Stožecké sedlo, Luž, Horní Světlá, Milštejn, Rousínov, Cvikov Hrádek nad Nisou, Kozí hřbety, Raimond, Trávník, Kaple Sv.Kryštofa, Krkavčí skály, Křížany Svor, Klíč, Nová Huť, Jedlová, Sv.Hora, Jiřetín pod Jedlovou, Bad Oybin, Zittau /NDR/ Hoření Paseky, Janův důl, pramen Ploučnice, Noviny pod Ralskem Cvikov, údolí Samoty, Havraní skály, Radvanec, Sloup Dolní Světlá, Krompach, Hvozd, Sokol, Petrovice, Krásný důl, Polesí, Jablonné v Podještědí
ETAPA III.	8.5.1998	Horní Sedlo, Kozí hřbety, Bílé kameny, Havran, vápenný, Trávník, Zdislavský Špičák, kaple Sv.Kryštofa, Krkavčí skály, Křížany
ETAPA IV.	8. až 15.8.1999	Dovolenecký zájezd s ubytováním v kempu v Jablonném v Podještědí. Trojzubec, Dlouhá rokle, Staré zahrady, Šance, Kraví rokle, meandry Ploučnice, Hradčany, Kytlice, Kočárová cesta, Klíč, Nový Bor, Sloup, Pihel, Českolipský Špičák, Česká Lípa Křížany, Křížanovské sedlo, Pánské kameny, Na výpřeži, Ještěd, Ještědské pláně, Javorník, Český Dub

Chata Luž, Horní Světlá, Luž, Dolní Světlá, Pod Plešivcem, Krompach, Babiččin odpočinek, Mařejovice, Kalvárie, Jablonné v Podještědí
 Petrovice, Vápenka, Lückendorf, Oybin, Oybin Heim, Hvozď, Valy, Krompach
 Rybníště, Pod Plešivcem, Chřibská, Jedlová, Stožecké sedlo, Pod Pětikostelím,
 Kamenec, U Sv. Jana, údolní nádrž Naděje, Meřenice
 Kryštofovo údolí, Hamrštejn, Nad Spálovem, Buk Republiky, Trávník, Zdislava,
 Žibřidice, Jablonné v Podještědí
 Zastávka autobusu na Mělnicku: Tupadly, Harfenice, Želízy, Čertovy hlavy,
 Klácalka, Liběchov

C) Oblast Českého středohoří

ETAPA I.	29.10.1994	Litochovice nad Labem, Malé Žernoseky, Opárenské údolí, Opárno, Lovoš, Košťálov, Třeбенice
ETAPA II.	29.4.1995	Sebuzín, Krkavčí skála, Varhošť, Lbín, Skalice, Kamýk, Plešivec, Sebuzín
ETAPA III.	1.5.1997	Černčice, Kostomlaty, Hradišřany, Třebívlice, /Černčice, Milešovka, Milešov, Ostrý, Medvědice, Oltářík, Třebívlice/
ETAPA IV.	28.10.1997	Ústí nad Labem, Střekov, Vysoký Ostrý, Čerěníště, Varhošť, Sebuzín
ETAPA V.	9.10.1999	Žim, Bilka, Paškopole, Kletečná, Radejčín, Dubičky, Dolní Zálezly
ETAPA VI.	29.4. až
1.5.2000	Zájezd s ubytováním ve středisku Zdravotník, Horní Vysoké.
Skalka, Halfenberk, Ostré, Úštěk, Levín, Horní Vysoké, Sedlo, Horní Týnec, Třebušín, Kalich, Přední Lezly, Hlupice, Ploskovice
Benešov nad Ploučnicí, Kohout, Valkeřice, Rychnov, Buková hora, Vytín, Malé Březno, Velké Březno, Zubrnice
Třebušín, Trojhora, Staňkovice, Dlouhý vrch, Homolka, Průhon, Varhošť, Lbín, Skalice, Bílé stráně, Pokratice, Litoměřice
ETAPA VII.	7.10.2000	Libochovany, kaple Sv. Marie, Kalvárie /Porta Bohemica/, Kamýk, Knobložka, Radobýl, Žalhostice
ETAPA VIII.	8.9.2001	Velké Žernoseky, Žalhostice, Malíč, Bílé stráně, Kamýk, kaple Sv. Marie, U Mašínů, Hlinná, Hradišřte, Lbín, Skalice, Bílé stráně, Pokratice, Litoměřice
ETAPA IX.	12.6.2004	Neštědice, Koží vrch, Mašovice, Mirkov, Blansko, Ryjice, Žežice, Krásné Březno, Ústí nad Labem, /Blansko, Slavošov, Javory, Hliněná, Sedmihoří, Borek, Dobkovice/

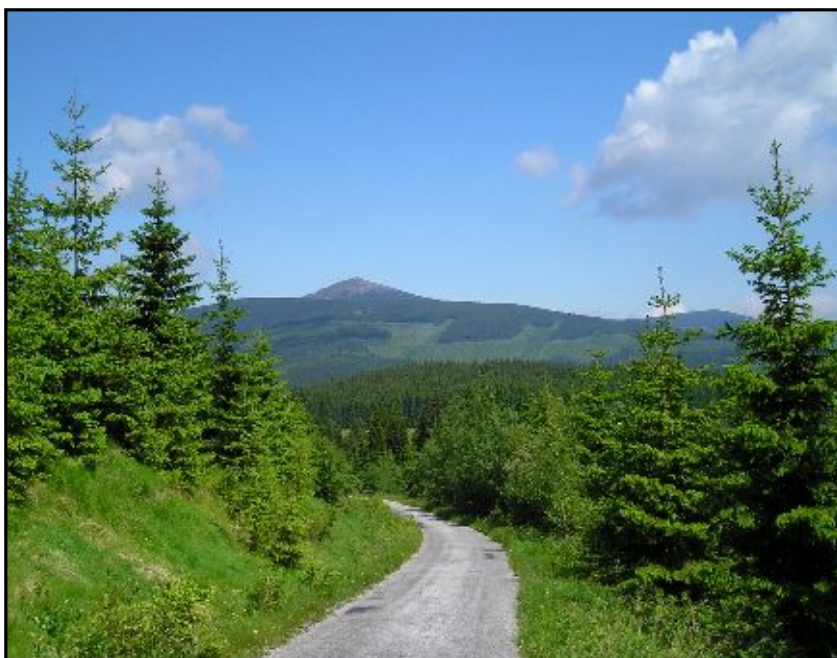
Panská skála

foto: J. S. Šťastný

D) Oblast Českého ráje

- ETAPA I. 30.4.1994 Kozákov, turistická chata Koberovy, Suché skály, Besedice, U kalicha, Pod vodojemem, Malá Skála, Pantheon, Malá Skála
- ETAPA II. 4. až Zájezd s ubytováním v ubytovně na koupališti v Sobotce.
7.5.2003 Sobotka, Osek, Střehom, Plakánek, Kost hrad, Libošovice, Sobotka, Humprecht Mladějov, Dolní mlýn, Skály u Apoleny, Trosky, Troskovice, Nebákov, Roveň, Malechovice, /Troskovice, Nebákov, vidlák, Želejovické údolí, Věžický rybník, U Příbyla, Vesec, Sobotka/
Hrdoňovice, Pařez, U Pelíška, hotel Skalní město, Ve stájích, U Pelíška, Loveč, Mladějov
- ETAPA III. 7. až HRUBOSKALSKO: ubytování v kempu Sedmihorky.
9.5.2004 Sedmihorky, Hrubá Skála, U Adamova lože, Mariánská vyhlídka, Arboretum Bukovina, Kopicův statek, Kopicovy skalní skulptury, Valdštejn, Janova vyhlídka, Skalní města, Sedmihorky
Ktová, Trosky, Želejovské údolí, U hřbitova, Hrubá Skála, Sedmihorky
- ETAPA IV. 6. až MALOSKALSKO: ubytování v ubytovně v Malé Skále.
8.5.2005 Malá Skála, Prosíčka, Suché skály, Besedice, Kalich, Chléviště, sokol, Kalich, Zbirohy, Pod vodojemem, Malá Skála
Malá Skála, Bobov, Klíčnov, Kopanina, rozhladna Frýdštejn, Voděrady, Drábovna, Záboří, Bukovina, Dolánky, Hrubý Rohozec, Dolánky
Železný Brod, Chlístov, Bzí, Chlístov, Železný Brod, podle Jizery po toku a zpět

Členění na etapy u turistických zájezdů do zajímavých lokalit se dobře osvědčily a získaly si značnou oblibu účastníků. Bude vhodné v nich i nadále pokračovat.

Sněžka 2006

foto: J. S. Šťastný

Přehled uskutečněných vícedenních zájezdů
Oddílu pěší turistiky TJ Kotva Braník
v letech 1983 až 2005

Jiří HAVELKA, Jiří TŘEŠŇÁK

